

бе, як вірно в договорі вказати про вид забезпечення виконання зобов'язання, а би з одного боку розмір неустойки не виявився явно завищеним, а з іншого боку, був би оптимальним для того, аби забезпечити себе від порушення виконання зобов'язання іншою стороною.

1. Словник цивільного права / Грін О.О.- Ужгород: Госпрозрахунковий редакційно-видавничий відділ у справах преси та інформації, 2005. - 368 с.

2. Гелевей О.І. Неустойка: історія і сучасність / О.І. Гелевей // Держава і право: Зб. наук. праць. Юридичні і політичні науки. – Вип.11. – К.: Інститут держави і права ім. В.М.Корецького НАН України. — 2001. – С.322—327.

3. Отраднава О. Поняття та функції неустойки: історія та сучасність / О. Отраднава // Право України – 2001. - №8. – С. 110-113.

4. Гелевей О.І. Підстави зменшення неустойки / О.І. Гелевей // Підприємництво, господарство і право. — 2001. — № 10.— С. 42—44.

5. Єфімов О., Гулик А. Забезпечення виконання зобов'язань / О.Єфімов., А. Гулик // Газета української бухгалтерії. – 2004. - № 48. – С. 59-64.

Андрієвська Людмила Олексіївна
викладач кафедри
цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

СПОСОБИ СКОЄННЯ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Розслідування злочинів у сфері безпеки дорожнього руху є досить складною та специфічною категорією кримінальних проваджень, яка вимагає від слідчого достатнього досвіду та має багато особливостей.

Так, за статистичними даними Генеральної прокуратури України з 2013 по 2016 рік в Україні скоєно 43037 дорожньо-транспортної пригоди, а саме: 2013 рік всього скоєно 11057 дорожньо-транспортних пригод, із яких тільки по 4474 повідомлено про підозру; 2014 рік всього скоєно 10066 дорожньо-транспортних пригод, із яких тільки по 3891 повідомлено про підозру; 2015 рік всього скоєно 10757 дорожньо-транспортних пригод, із яких тільки по 3278 повідомлено про підозру; 2016 рік всього скоєно 11157 дорожньо-транспортних пригод, із яких тільки по 3392 повідомлено про підозру [1]. Таким чином, приблизно третина злочинів залишається без прийнятого процесуального рішення.

Як правило, у криміналістичних дослідженнях більше уваги приділяється саме методиці розслідування злочинів, кваліфікованих за ст.286 КК України, але на нашу думку це не зовсім правильно, тому що причиною дорожньо-транспортної пригоди може бути не тільки порушення Правил доро-

жнього руху водієм транспортного засобу, а й іншими суб'єктами (пішоходами, особами, що є відповідальними за технічний стан та експлуатацію транспортних засобів тощо).

За ознаками механізму події виділяють наступні види дорожньо-транспортних пригод:

- ті, які виникли з вини водіїв, які керували транспортним засобом, в тому числі у стані алкогольного або наркотичного сп'яніння; при сильному стомленні; при недотриманні правил маневрування, перевезення пасажирів і вантажів; при перевищенні безпечної швидкості під час повороту, обгону, об'їзду; при необхідності ухилитися від зіткнення або наїзду; при недотриманні сигналу світлофору; внаслідок недотримання черговості проїзду перехрестя, безпечної дистанції руху; при несподіваному виїзді зі свого ряду, у тому числі на смугу зустрічного руху; при засліпленні світлом фар; в результаті неправильного оцінювання конкретної дорожньої обстановки тощо; при виїзді на завідомо несправному транспорті;
- ті, що виникли унаслідок неправильних дій пішоходів, таких як несподівана поява на дорозі із-за перешкоди (наприклад, автобуса, що стоїть на зупинці); раптовий вихід із-за транспортного засобу, що рухався в попутному або зустрічному напрямку; непередбачувана поведінка (пішохід, який очікував проїзд автомашини, раптом кинувся їй напереріз і т. ін.); вихід на проїжджу частину в забороненому місці, з неосвітленої зони дороги в освітлену; порушення правил руху по узбіччю проїжджої частини і т. ін.
- ті, що сталися в результаті порушень, які допустили особи, що є відповідальними за технічний стан та експлуатацію транспортних засобів (порушення правил технічного обслуговування та випуск на лінію несправного транспорту), а також унаслідок неналежного контролю служб дорожнього нагляду за станом дорожнього покриття (невідповідність дороги стандартам, що забезпечують безпечний рух, несвоєчасний та неякісний ремонт дорожнього полотна, відкриті каналізаційні люки на проїжджій частині, відсутність огорожі тощо, та окремо: поганій організації регулювання вуличного руху.

В.Ю. Шепітько виділяє види дорожньо-транспортних пригод за такими критеріями:

- зіткнення транспортних засобів - транспортний засіб, що рухається, зіткнувся з іншим рухомим транспортним засобом;
- наїзд транспортного засобу на пішохода - механічний транспортний засіб наїхав на людину, або людина сама наштовхнулася на транспортний засіб, одержавши травму;
- наїзд на нерухому перешкоду - механічний транспортний засіб наїхав або вдарився об нерухомий об'єкт (опора мосту, стовп, дерево та ін.);
- перекидання транспортного засобу - коли внаслідок втрати стійкості, транспортний засіб перекинувся. До цього виду не відноситься перекидання викликані зіткненням механічних транспортних засобів або їх наїздом на

нерухомі предмети;

- наїзд на велосипедиста або мопедиста - механічний транспортний засіб наїхав на людину, що пересувалась на велосипеді (мопеді), або коли велосипедист (мопедист) наїхав на транспортний засіб, одержавши травму;

- наїзд на транспортний засіб, що стоїть - коли механічний транспортний засіб наїхав або вдарився в нерухомий транспортний засіб;

- падіння пасажирів в транспортному засобі або з нього - пасажир впав з рухомого транспортною засобу. До цього виду не відносяться падіння внаслідок зіткнення, перевертання чи наїзду на нерухомий об'єкт механічного транспортного засобу;

- падіння вантажу, схід трамваїв з колії та інше [2, с.387].

Таким чином, для формування методики розслідування злочинів у сфері порушень правил безпеки дорожнього важливого значення набувають такі елементи криміналістичної характеристики, як дані про способи їх вчинення, обстановку дорожньо-транспортної пригоди, інформації про типові сліди, особу злочинця, а також особу потерпілого. Чітке дотримання криміналістичних правил проведення слідчих дій при розслідуванні злочинів у сфері безпеки дорожнього руху дозволяє слідчому отримати найбільш повне уявлення про подію злочину.

1. Статистичний звіт Генеральної прокуратури України за період з 2013 по 2016 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.gp.gov.ua/>.

2. Настільна книга слідчого: наук.-практ. видання для слідчих і дізнавачів /Панов М.І., Шепітько В.Ю., Коновалова В.О. та ін. – К.: Ін Юре, 2003. – 720 с.

Івченко Оксана Миколаївна
викладач кафедри
фізичного виховання
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

АЛГОРИТМ КОМПЛЕКСНОГО КОНТРОЛЮ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ БАСКЕТБОЛІСТІВ НА ЕТАПІ ПОПЕРЕДНЬОЇ БАЗОВОЇ ПІДГОТОВКИ

Проблема контролю підготовленості юних баскетболістів залишається однією з головних у спортивній підготовці дитячо-юнацьких команд, розв'язання якої дозволить запобігти форсуванню навчально-тренувального процесу в перегонах за перемогами у змаганнях, буде сприяти збереженню фізичного та психічного здоров'я юних спортсменів, відповідності вирішенню завдань етапу багаторічного вдосконалення змісту та інтенсивності тре-